

ΤΟΞΑΡΙΣ Η ΦΙΛΙΑ

καὶ συλλαβόντες τὸν Δεινίαν, οὐδ' αὐτὸν ἔξαρον ὄντα
 μὴ οὐχὶ πεφονευκέναι, ἀπάγουσι παρὰ τὸν ἄρμοστήν,
 ὃς ἤρμοζε τὴν Ἀσίαν τότε· ὁ δὲ βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ
 ἀναπέμπει αὐτόν· καὶ μετ' οὐ πολὺ κατεπέμφθη ὁ
 5 Δεινίας εἰς Γύαρον νῆσον τῶν Κυκλάδων, ἐν ταύτῃ
 φεύγειν εἰς αἰεὶ τεταγμένος ὑπὸ βασιλέως. ὁ δὲ Ἀγαθοκλῆς 18
 καὶ τᾶλλα μὲν συνῆν καὶ συναπῆρεν εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ
 συνεσῆλθεν εἰς τὸ δικαστήριον μόνος τῶν φίλων καὶ πρὸς
 οὐδέν ἐνεδέησεν. ἐπεὶ δὲ ἤδη ἔφευγεν ὁ Δεινίας, οὐδὲ
 10 τότε ἀπελείφθη τοῦ ἐταίρου, καταδικάσας δὲ αὐτὸς αὐτοῦ
 διέτριβεν ἐν Γυάρῳ καὶ συνέφευγεν αὐτῷ, καὶ ἐπειδὴ
 παντάπασιν ἠπόρουσεν τῶν ἀναγκαίων, παραδοὺς ἑαυτὸν
 τοῖς πορφυρεῦσι συγκατεδύετο καὶ τὸ γινόμενον ἐκ τούτου
 ἀποφέρων ἔτρεφε τὸν Δεινίαν καὶ νοσήσαντά τε ἐπὶ
 15 μῆκιστον ἐθεράπευσε καὶ ἀποθανόντος οὐκέτι ἐπανελθεῖν
 εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἠθέλησεν, ἀλλ' αὐτοῦ ἐν τῇ νήσῳ ἔμεινεν
 αἰσχυνόμενος καὶ τεθνεῶτα ἀπολιπεῖν τὸν φίλον. τοῦτό
 σοι ἔργον φίλου Ἕλληνας οὐ πρὸ πολλοῦ γενόμενον· ἔτη
 γὰρ οὐκ οἶδα, εἰ πέντε ἤδη διελήλυθεν, ἀφ' οὗ Ἀγαθοκλῆς
 20 ἐν Γυάρῳ ἀπέθανεν.

ΤΟΞ. Καὶ εἶθε γε, ὦ Μνήσιππε, ἀνόμοτος ὢν ταῦτα
 ἔλεγες, ἵνα καὶ ἀπιστεῖν ἂν ἐδυνάμην αὐτοῖς· οὕτω
 Σκυθικόν τινα φίλον τὸν Ἀγαθοκλέα τοῦτον διηγῆσω.
 πλὴν οὖν δέδια, μή τινα καὶ ἄλλον ὅμοιον εἶπης αὐτῷ.

25 ΜΝΗΣ. Ἄκουε τοίνυν καὶ ἄλλον, ὦ Τόξαρι, Εὐθύδικον 19
 τὸν Χαλκιδέα. διηγείτο δέ μοι περὶ αὐτοῦ Σιμόλος ὁ
 ναύκληρος ὁ Μεγαρικὸς ἐπομοσάμενος ἢ μὴν αὐτὸς
 ἑώρακέναι τὸ ἔργον· πλεῖν μὲν γὰρ ἔφη ἐξ Ἰταλίας